

26.1.1966

77

Nr.

Rozesłanie w. Biura i Sekcji...
który nie obrzynie należności
(o której mowa)

Warszawa, dnia

1966 r.

z polecenia tow.

Wysłane członkom B. P. Z-com i Sekcji gabinetowej

Dnia 27.1.1966 r. L. dz. Ks. /02/61/664
21 stycznia 1966

PILNA NOTATKA

37/Rap. 165

Wyłącznie do rąk własnych

* * * * *

* * * * *

* * * * *

W związku z listem Tow. Brożniewicza Tow. Gomułki w sprawie zapewnienia organizacji Układu Warszawskiego większej elastyczności i operatywności, przedstawiam uwagi i wnioski:

I. Organizacja Układu Warszawskiego obejmuje dwa kompleksy zagadnień, wymagające odrębnego traktowania:

1/ Udoskonalenie instrumentów działania w dziedzinie wojskowej, co wiąże się z propozycją narady ministrow obrony. Usprawnienie koordynacji wymaga szczególnych form w tej dziedzinie, w której główna odpowiedzialność w przytaczającej mierze spoczywa na Związku Radzieckim.

2/ Koordynacja w dziedzinie działania politycznego Układu, co wymaga ciągłej pracy konsultacyjnej, konfrontacji poglądów w celu wypracowywania wspólnych stanowisk nie tylko w problemach zasadniczych, lecz często także w sprawach bieżącej polityki.

vertę

Otrzymuję:

Tow. Gomułka
Tow. Czerniakiewicz
Tow. Kiliński
Tow. Ochab
Tow. Rapacki
Tow. Spychalski
Tow. Czernecki

S

- 2 -

Tajne

PILNA NOTATKA

Redakcja: ...

II. Inicjatywę ZSRR oceniamy jako pozytywną. Odpowiada ona pilnej potrzebie określenia i usprawnienia organizacji Układu Warszawskiego. Organizacja U.W. nie była dotychczas ściśle sprecyzowana, formy współpracy były płynne i zależne od doraźnych inicjatyw, przedawszystkim ze strony ZSRR. Stan ten stwarzał luki w koordynacji polityki i działań członków Układu w zakresie wynikającym z samego Układu i ze stosunków między jego członkami. Stan ten nie zapewniał również należytego systemu konsultacji dającej możliwość wzięcia pod uwagę stanowisk wszystkich uczestników. Ten stan rzeczy ukształtował się w okresie, w którym Układ Warszawski został zawarty i w którym zaczynały się krytyzować formy jego działania. Stan ten nie odpowiada jednak potrzebom obecnym. ...

III. Inicjatywa radziecka dotycząca udoskonalenia instrumentów funkcjonowania Układu przychodzi we właściwym momencie, gdy zarysuje się zwiększena potrzeba umocnienia jedności działania państw Układu Warszawskiego. W obecnych warunkach wypracowanie wspólnej linii politycznej państw Układu, z uwzględnieniem stanowisk wszystkich zainteresowanych stron wymaga systematycznej i częstej konsultacji i kontaktów.

IV. Układ Warszawski ustanowił Doradczy Komitet Polityczny w celu przeprowadzenia konsultacji między członkami Układu i dla rozpatrywania spraw powstających w związku z dysykenywaniem Układu. Według postanowień Układu w Komitecie Doradczym każde państwo ma być reprezentowane przez członka rządu lub innego specjalnie wyznaczonego przedstawiciela. Komitet może tworzyć organy pomocnicze, jakie okażą się niezbędne.

W praktyce natomiast DKP przekształcił się w narady na najwyższym szczeblu partyjno-państwowym, zwoływane dorywczo, na ogólnie niedostatecznie przygotowane i podejmujące czasem spektakularne uchwaty. /Deklaracje, komunikaty/.

- 3 -

T a j n e

PILNA NOTATKA

W gruncie rzeczy nie jest to zgodne ani z zadaniami konsultacyjnymi Komitetu, ani z pierwotnie zamierzonym charakterem składu /członkowie Rządów/ koi z naszą /w stresunku do kogo ma być doradczym zgromadzenie Kierownictw Partii i Rządów ?/. Zebranie Doradczonego Komitetu Politycznego w tej sytuacji nie może mieć należytej częstotliwości, gdyż z natury rzeczy zgromadzenie Kierownictw Partii i Rządów zbiera się wówczas gdy są do rozpatrzenia lub do podjęcia uchwały sprawy natury zasadniczej /dla przypomnienia - uchwała Komitetu ze stycznia 1956 postulowała posiedzenie Komitetu nie wcześniej niż 2 razy w roku, nie licząc posiedzeń nadzwyczajnych/.

W ten sposób w związku z przybraniem przez Komitet charakteru Rady nie ma organu zapewniającego możliwość systematycznej i częstotliwej konsultacji między krajami Układu, mimo że kraje te wysuwają te potrzeby.

V. W celu udoskonalenia i usprawnienia funkcjonowania Układu zgodnie z istniejącymi potrzebami byłoby celowe określanie organów, których zadaniem jest podejmowanie decyzji i organów mających funkcje konsultacyjne i doradcze.

1. Cel ten mógłby być zrealizowany przez powołanie Rady Układu, która przejęłaby funkcje, dotychczas spełniane przez Doradczy Komitet Polityczny. Rada zbierałaby się w składzie na najwyższym szczeblu; podejmowałaby decyzje o zasadniczym znaczeniu, przy zachowaniu zasady jednomyślności. Rada byłaby uprawniona do wysłuchiwania i potwierdzania sprawozdań Zjednoczonego Dowództwa. Rada zbierałaby się w zależności od potrzeby.

2. Doradcemu Komitetowi Politycznemu należałyby przywrócić ustalony Układem charakter. Komitet mógłby dzięki temu stać się elastyczną formą konsultacji w postaci spotkań ministrów S.Z. W razie potrzeby w pewnych wypadkach z udziałem Ministra Obrony. W określonych wypadkach

Tajne

~ 4 ~

PILNA NOTATKA

Ministrowie mogliby delegować następoów. Komitet ten byłby organem konsultacyjnym i doradczym sprawozwierającym wojewódzki dla rządów, bądź dla Rady Układu. Komitet powinien zbierać się przynajmniej 2-3 razy w roku. W ten sposób konsultacje do których obecnie dochodzi się z trudem i w wyniku żmudnej procedury uzyskałyby charakter instytucjonalny.

3. Utworzyć należałoby Stalą Sekretariat Układu na odpowiednim szczeblu i w odpowiednim składzie. Jest on niezbędny dla należytego przygotowania zebran Rady Układu i DKP, dla zabezpieczenia stałej więzi między członkami Układu w okresach międzysesyjnych, dla zabezpieczenia ciągłości koordynacji i informacji w sprawach związanych z wykonywaniem podjętych decyzji lub takich które należy poddać pod dyskusję. Brak wynikający z nieistnienia takiego organu niejednokrotnie dawały się odczuć.

Według Uchwały D.K.P. z 1956 r. /Praga/ powołane wprawdzie Zjednoczony Sekretariat Komitetu, składający się z Sekretarza Generalnego i jego zastępów, po jednym z każdego kraju. Sekretariat ten, wg uchwały, funkcjonuje tylko w okresie posiedzeń Doradczego Komitetu Politycznego.

W praktyce Sekretarzem Generalnym był wice minister Spraw Zagranicznych ZSRR. Działalność jego jako Sekretarza Generalnego ograniczała się do funkcji organizacyjnych i to tylko w czasie posiedzeń Doradczego Komitetu Politycznego.

W czasach między posiedzeniami Sekretarz Generalny ani Sekretariat praktycznie nie wykonuje żadnych funkcji. Fakt, że w jednoletniej praktyce Generalny Sekretarz nie był zwolniany od funkcji państwowych własnego kraju wywoływał w pewnych sytuacjach trudności nawet polityczne /np. w sprawie zaproszenia Albanii na posiedzenie Doradczego Komitetu Politycznego w Warszawie w styczniu 1964 r. Polskie przejęły funkcje, które normalnie powinny należeć do Sekretarza/. W celu zadośćuczynienia potrzebom wspomnianym na wstępie

vertę

- 5 -

TajnePILNA NOTATKA

pkt. 3 instytucja Sekretarza Generalnego Układu i Stałego Sekretariatu powinna być tak zorganizowana i ustawiona by móc :

- a/ Zabezpieczać organizacyjnie stałyą więź między członkami Układu w okresach międzynarodowych;
- b/ spełniać funkcje wynikające z przygotowania i obsługi posiedzeń Rady i Doradczego Komitetu Politycznego;
- c/ zapewniać bieżące informowanie państw Układu o realizacji podjętych uchwał i postanowień oraz informowanie o sprawach wymagających rozważenia. Cyrkuluwać dokumenty związane z działalnością Układu;
- d/ przedkładanie rządu państwu U.W. wniosków w sprawie konsultacji i świadczenia posiedzeń Komitetu Doradczego a w wyjątkowych wypadkach i Rady;
- e/ wysuwanie wobec stron propozycji w sprawie konsultacji na szczeblach rebecczych w sprawach bieżących mniejszej wagi /np. przygotowania do sesji ONZ, Konferencji Rozbrojeniowej w Genewie itp./;
- f/ organizowanie wymiany informacji między ministertwami spraw zagranicznych państwa U.W. w zakresie oceny sytuacji politycznej, w zakresie wyników prac analitycznych i badawczych prowadzonych przez ministerstwa spraw zagranicznych państw U.W.

Pozycja Sekretarza Generalnego powinna być tak ustawiona, by mógł on kontaktować się z rządem państwa U.W. na kierowniczych szczeblach państwowych /premierowie, ministrowie spraw zagranicznych/ oraz uzyskiwać potrzebne informacje. Nie powinien on łączyć tej funkcji z żadną funkcją państwową we właściwym kraju. Powinien być powoływany uchwałą Rady na okres 2-3 lat. Siedzibą Stałego Sekretariatu powinna być Moskwa. W Stałym Sekretariacie

vertę

- 6 -

TajnePILNA NOTATKA

... byliby reprezentowani przedstawiciele wszystkich państw U.W. łącznie z krajem, którego obywatelem jest Generalny Sekretarz i którzy współpracowaliby i spełniali na bieżąco rolę łączników między Sekretariatem a zainteresowanymi. Rządami /Min. S.Z./ z Sekretarzem Generalnym. Przedstawicielami takimi mogliby być odpowiedzialni pracownicy Ambasad Państw, uczestników Układu Warszawskiego. Stały Sekretariat powinien posiadać własny niewielki ale niezbędny i wykwalifikowany aparat.

VI. Zdaniem naszym nowe ustalenia dotyczące posunięć w zakresie usprawniania organizacji Układu powinny być dokonane jawnie /opublikowane/. Podkreślałoby to żywotność U.W. w dziedzinie politycznej.

Natomiast podobne posunięcia dokonywane w dziedzinie wojskowej powinny być opublikowane w odpowiednim momencie i w odpowiedniej formie, tak, aby nie mogły być wykorzystywane przez państwa NATO, zainteresowane w przeciwdziałaniu szczególnemu procesowi dezintegracji NATO, ale przeciwnie, wywołyły zamierzany przez nas efekt w określonej sytuacji politycznej.

/-/ A. RAPACKI